

העלון השבועי שלך

מאורות שלום

❖ יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום ❖ קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 ❖ העורך: בן ישי עוזיהו ❖
כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net> כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

מאורות הפרשה -

בפרשה נאמר "ואיש את קדשיו לו יהיו" ומצינו במדרש [רבה ח,ט] הה"ד [תהילים קכ"ח] "אשרי כל ירא ה' ההולך בדרכיו, יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך" – ואמר האדמו"ר רח"י שיש לשאול מה השייכות של פסוק זה לנאמר בפרשתנו?

וביאר שאלה זו עפ"י דברי הרה"ק מלובלין שפירש מה שנאמר בספר שמות עה"פ "וידי משה כבדים" [י"ז, י"ב] שבתרגום נאמר "יקירין" כי משה רבינו ע"ה זיכר כל כך את ידיו הקדושות ועשר אצבעותיו, שהיה ראוי שיכתבו עליהם עשרת הדברות הכתר אותיות כת"ר מצותיו.

אבל "יקירין" מתרגם על כבדים, כי על ידי עשיית העגל נשברו הלוחות וח"ו היו נשברים ידיו של משרע"ה, וזה מה שכתוב "ויקחו" "אבן" וישמו תחתיו" ועל ידי זה לקחו לוחות אבנים, וזה המצוות ומעשים טובים שהאדם מסגל לעצמו בעוה"ז, וזה שלו, אבל צרכי עולם הזה אינם נצחיים ואינם שלו כי הכל נשאר בעולם הזה, רק מצוותיו הולכים עמו.

וזה מה שכתוב בפרשה "ואיש את קדשיו לו יהיו" שמה שמקדש ומטהר את עצמו לו יהיה, זאת הוא שלו והוא נצחי, וזה שאמר הפסוק [תהילים קכ"ח א] "אשרי כל ירא ה'" שהוא ירא שמים, "ההולך בדרכיו" שהולך בדרכי החיים בעולם הזה, כשהוא אוזח ביראת שמים, אזי "יגיע כפיך כי תאכל" שמייגע את עצמו לקדש את "ידיו" כידיו של משה שהיו מזככים והיה ראוי שתיכתב עליהם התורה והמצוות, שכל יגיעותיו יהיו "חוקקים" על כפיך.

והוא כמאמר רז"ל [פסחים נ ע"א] אשרי מי שבא לכאן ותלמודו "בידו" – דווקא בידו – וזה מה שאמר הנביא ישעיה [מט ט"ז] "הן על כפים חקתך" אשריך וטוב לך בעולם הזה, כי השמחה בעשיית המצווה יותר טובה מכל חיי העולם הבא, וטו"ב לך לעולם הבא כי זה נשאר לאדם, כי הוא הנצחי והקים לעד.

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
ולעילוי נשמת מירה בת אביגדור ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לחג השבועות – זמן מתן תורתנו

אמר האדמו"ר זיע"א שפעם כשנסע הרב הקדוש ר' דוד מלעלוב ז"ל עם תלמידו הרב הקדוש ר' יצחק מוורקי ז"ל לעיר אחת, בשביל להטיל שלום בין בני העיר, שהיו שרויים במחלוקת. כשבאו לאותה עיר, עמדו להתפלל. אחרי התפילה צוה הרב ר' דוד לרתום מיד את העגלה ולנסוע חזרה. תמה מאוד תלמידו הרב מוורקי, ופנה אל רבו בשאלה: רבי! הלא באנו הנה לעשות שלום, ולמה זה נחזור מיד? השיבו ר' דוד: כשאמרתי בתפילה "עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל", כבר פעלתי את השלום כאן.

ולהבין כיצד פעל הרבי מלעלוב יש להבין את הפסוק "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם וכפרש"י: "אברכם" - בשם המפורש. וכפי שהסביר הרה"ק ה"חוזה מלובלין" זצוק"ל, היינו כשהצדיק רוצה לפעול איזה פעולה טובה בשביל אדם מישראל, והוא ירא שלא יהיה על האדם איזה קטרוג במרום שימנע ממנו מבוקשו, אזי הצדיק מסתיר את דבריו באיזה עניין, תורה או תפלה, ומכוון כוונתו הטובה לפעול עבור האדם כל צורכו ומבוקשו.

וזהו רמז הכתוב "ושמו את שמי על בני ישראל" - שהצדיקים ישימו "את שמי" - שם קדשי, מתורה או תפלה, "על בני ישראל" - כדי להשפיע טוב על בני ישראל, בסתר ובהצנע שלא ירגיש בו המקטרג שבמרום "ואני" - הוא הבוחן לבות, והיודע מחשבות, אפרש משאלותם ומבוקשם, "ואברכם". וזהו שפירש רש"י, אברכם בשם המפורש, שהשי"ת ב"ה יפרש את השם שמכוונים הצדיקים כוונתם בסתר ובחשאי, הוא יפרש להם את השם למלא רצונם ומשאלותם.

ובחג השבועות אנו זוכים לאור הכתר בתפילת המוסף "כתר יתנו לך" וידוע שישראל הוא בחינת כת"ר, ועל כן כשרוצה המלך להביט בכתרו הרי עליו לישא פניו על מנת לראותו, לכן אמר הפסוק "ישא ה' פניו אליך" היינו אל סגולת ישראל שבנו, שהיא מאירה בכוח התורה והמצווה שקבלנו עלינו בחג קדוש זה, ודווקא בשעת המוסף, כי ישראל הם בסוד ההתחדשות של אור א"ס, שממשיכים ע"י מעשיהם הטובים אל כל המידות מאור א"ס ב"ה, ואז כל העולמות כולם נשלמים בכל השלמות הראוי להם ויש שלום בעולם כנאמר "וישם לך שלום" אכ"ר.

מאורות היכל הברכה למהרי"א מקומרנא

"יברכך ה' וישמרך" –

ישראל הקדוש מאה ברכות בכל יום, הנכלל בהם כל התפלה של כל היום, וכן שאר ברכות שבכל יום ויום, אז כל הברכות מגיעים עד הוי"ה ב"ה.

כלומר, שיהיו כולם מקובלים לפני הקב"ה, אז תרד הארה מלמעלה מברכות אלו שמגיעים עד הקב"ה, ועל אלו אורות נאמר "וישמרך", כלומר שנשמרים אלו אורות של הברכות הבאים למטה, שלא יוכל לגשת להם שום חיצון לקחת מאיש הזה אלו ברכות שזוכה בהם.

מאורות נוצר חסד לרבי צבי אליעזר מקומרנא

וידבר ה' אל משה לאמר "ואם תאמר למה אמר תחילה וידבר שהוא לשון קשה, ואח"כ כתיב לאמר לשון רכה, אלא לפי שיש כהנים עמי ארצות ולב קשה, וכל ברכת כהנים לברך את ישראל הוא להם לעול ולמשא, וכן אפילו כשמברכים ברכו בחפזון ובבהלה, כמו שכתב רש"י, עליהם כתיב וידב"ר לשון קשה, שמשה אמר להם שלא ילכו בדרך זה, אלא שיברכו לישראל בכוונה ובלב שלם באהבה ורצון, וכשבא הדיבור מהקב"ה למשה אז כתיב לאמ"ר, כי משה אמר לקב"ה שלא יוכל להיות אצל כהנים משורש חסדים, להיותן להיפך קשה עורף, אלא ודאי יהיו כולם בבחינת חסדים, ויברכו בלב שלום שזהו לאמר, שהיה משה ממליץ על הכהנים שבודאי כולם יברכו בלב שלום, ולא יהיה נמצא בעולם ח"ו כהנים קשה עורף, אלא רחמים וביישנים גומלי חסדים טובים אמן.

מאורות הסיפור החסידי – אהבת תורה - ב

תקציר: הרב הקדוש רבי צבי הירש מזידיטשוב זצוק"ל לפני שהתפרסם היה עני מרוד ותמיד התחזק בביטחון בה' ואף חיזק את הרבנית. לילה אחד באומרו תיקון חצות ראה אור חזק וגילה שזו מרגלית. סוחר מרגלית אמר לו שבשווייה של המרגלית יוכל להתפרנס כל ימיו בכבוד מלכים ואף כמה דורות אחריו.

דברי הסוחר בבלבו את דעת הרב, מצד אחד בני ביתו רעבים לפת לחם וכמעט גוועים ברעב ומן השמים שלחו לו לפרנסה ומצד שני נסיון העושר נסיון גדול הוא עד מאד ומי יודע אם יוכל לעמוד בו בהצלחה, ואם כן, מי יודע אם זרעו לא יכשל חס ושלום, הנה הטוב והרע החיים והמוות לפניו וההכרעה קשה.

לבסוף החליט בדעתו להימלך באשתו. קרא לה אליו החדרה הראה לה את האבן וסיפר לה איך הגיעה לידו ומה אמר עליה הסוחר, ואחר כך אמר לה: הנה בידינו אור האבן הטובה הזאת ואור התורה שיקרה היא מפנינים ועלינו לבחור באחת מהם כי קשה הדבר ששניהם יהיו ביחד וניסיון גדול הוא לאדם, ואם אנחנו נעמוד בניסיון מי יודע אם זרענו יעמוד בו. שמעה האישה את הדברים וענתה: רצונך בעלי - רצוני הוא, והדרך אשר תבחר בה - דרכי היא. שמח הרב שמחה גדולה וכאילו אבן נגולה מעל ליבו, אשתו הצדקת מוכנה לסבול חרפת רעב ולא לבא בניסיון, עתה יודע הוא מה לעשות.

בחצות לילה ניגש אל החלון הפונה לגן ואמר: ריבונו של עולם, נתת לי אבן טובה ורואה אני בה שהפסדה מרובה משכרה עלולה היא להזיק לי ולזרעי יותר מן העניות, עזרני ה' וטול נא ממני את אור האבן הזו המעוורת את העיניים ותיתן לי במקומה את אור התורה התמימה המאירה את העולם כולו.

כשכילה את דבריו זרק את האבן דרך החלון כלפי מעלה, והאבן התרוממה ועלתה מעלה מעלה תוך שהיא נעשית פרוורים פירוורים. אחר הדברים האלה חזר הרב הקדוש לשקוד על התורה והסיח דעתו לגמרי מכל העניין. משראו בשמים את חביבותו לתורה שאהבתו אליה נצחה את תאוות הממון, הכריזו עליו שביתו יהיה בית ועד לחכמים והוא ובניו יזכו להרביץ תורה לישראל. לא עברו ימים מרובים ושמו החל מתפרסם בעולם. אלפים נהרו אליו, שתו בצמא את דבריו, והתאבקו בעפר רגליו, והוא היה לרבן של גדולי ישראל.

מעשה זה סיפר הרה"ק רבי יצחק אייזיק אקאמינא זצוק"ל מידי שנה בשנה בחג השבועות, זמן מתן תורתנו.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים ושיתן בלבנו בינה להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתו באהבה, וישלח לנו את משיח צדקנו ויבנה ביתו בקרוב בימינו, אמן ואמן.